

K2, Wij

Chciałbym tak zrozumieć;
O czym szepczą liście drzew
Ujrzec czas czasem zawstydzony
Kiedy przestrzeń krzywi się;
Nie prosić, nie biegać;
O chwili, która cię jest
Zrozumieć; chcę;
Jestem tu
Jestem teraz
Jutro marzeniem jest
Może w świecie; nie ten
Jest ostatnim cię dniem
Chciałbym tak uszyść;
Czyjej; duszy choćby szepł
Dotknąć; to co niedotykalne
I z materii; rostać; się;
Nie prosić; nie biegać;
O chwili, która cię jest